

[Steen Folke]

modstanden imod dette såkaldte Fællesskab. Det synes jeg da ville være udmærket, selv om jeg heller ikke specielt går ind for indoktrinering. Men det er jo ikke noget tilfælde, at der står her, at der skal udvikles forståelse for det.

Undervisningsministeren siger, at det ville da være underligt, hvis ikke det skulle være tilladt at behandle EF i samtdsorientering. Ja men hvem har sagt det? Jeg siger ikke, at EF ikke må nævnes med et ord. Naturligvis må der undervises i, at EF er en realitet, både i samtdsorientering og i geografi, men jeg ved ikke, om der er nogen særlig grund til at undervise netop i de lande. Er det vigtigere end at undervise i de nordiske lande eller i Spanien, Portugal eller andre lande, som ikke er tilknyttet EF? Det kan man nok diskutere. Men det, der er det afgørende, er, om man i forbindelse med denne undervisning skal tilstræbe at give børnene en bestemt opfattelse, om man skal tilstræbe at sørge for, at eleverne udvikler forståelse for Fællesskabet. Det mener jeg er uacceptabelt. Og ministeren må meget undskylde mig; hvis hun går ind for en resolution, som indeholder dette, vil det nok på en eller anden måde blive forsøgt omsat i en form for praksis, selv om også jeg kender de love, hvorunder undervisningen i skolen foregår her i landet.

Jeg vil gerne have ministeren til at svare direkte på, om hun synes, det er rimeligt at gå ind for en resolution om, at man skal bibringe eleverne denne særlige, positive holdning til EF. Det er det, spørgsmålet drejer sig om.

Ib Nørhund (DKP):

Disse møder mellem undervisningsministrene i EF er egentlig en besynderlig ting, for som ministeren også offentligt har erkendt for nylig, hører undervisningsproblemer ikke med til det, der dækkes af Romtraktaten. Alligevel holder man møder på disse områder, og det gælder for øvrigt også en række andre områder, sundhedspolitik osv., som man uden videre tager med ind i EF-sammenhæng. Her kommer ministeren jo i en selvmodsigende position, når hun på den ene side anerkender, at dette ikke hører under EF, men på den anden side sætter sig til at forhandle om f. eks. undervisning i EF. Jeg synes, det er lige strengt nok at prøve at

komme uden om det ved at sige, at EF er en realitet. Det ved også jeg, jeg omtaler også EF ved mange lejligheder, og jeg skulle ikke have noget at indvende mod, at det også blev nævnt i skolerne. Men når hele sagen faktisk ikke hører med i EF, hvorfor tager ministeren så ikke et konsekvent standpunkt og vælger enten at anerkende, at dette hører ikke med til EF, og så at blive væk fra de undervisningsministermøder, eller at gå til dem og så risikere berettigede spørgsmål som det, der er rejst her?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Steen Folke undgik meget omhyggeligt i sine kommentarer her efter mit svar at komme ind på en kommentar til den lovgivning, vi har her i landet, og forklare, hvordan i alverden hr. Steen Folke forestillede sig at en undervisningsminister på dette område skulle kunne indoktrinere.

Hr. Steen Folke næde også i løbet af sit indlæg at fordreje det citat, han selv anførte fra resolutionen. Først talte hr. Steen Folke, som der står, om forståelse, og dernæst talte hr. Steen Folke i anden omgang om en positiv holdning over for det.

Jeg ser ikke noget som helst til hinder for, at man bibringer skolebørn en forståelse for EF, lige så vel som vi bibringer dem forståelse for en lang række andre organisationer af meget forskellig karakter, som Danmark er medlem af, og jeg mener i allerhøjeste grad, at det forvrider et udtryk som indoktrinering at anvende det i denne forbindelse.

Det er da klart, at Danmark i de embedsmandsdrøftelser, der har været, før man næde frem til enighed omkring dette resolutionsforslag, har sikret sig, at det, man vedtager, også kan passe ind i en dansk lovgivning.

Hr. Ib Nørhund var inde på spørgsmålet, som har været aktuelt i forbindelse med aflysningen af undervisningsministrenes møder, og spurgte, hvordan det kunne være, at man holdt disse møder i EF-regie. Hertil må jeg da sige, at vi holder møder inden for det, der kaldes de europæiske lande, vi holder europæiske undervisningsministermøder, og dér træffer vi faktisk en række beslutninger også med konsekvenser for Danmark. Vi holder møder mellem de nordiske undervisningsministre, hvor vi også træffer en række